

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/144/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010238
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5613010238.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Repáňa a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Pavla Polku na verejnom zasadnutí konanom 19. decembra 2013 prejednal odvolanie obžalovaného I. R., ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/96/2013 z 11.11.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I. R. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš bol obžalovaný I. R. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. a prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák. pre skutky uvedené v bodoch 1/ a 2/ výroku napadnutého rozsudku.

Bol za to odsúdený podľa § 178, § 38 ods. 4, 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Q. W. škodu vo výške 2.112,-Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení predmetného rozsudku a po poučení o opravnom prostriedku. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine a proti výroku o treste. V písomnom odôvodnení odvolania, ktoré za obžalovaného podal jeho obhajca, uviedol, že nesúhlasí s výrokom o vine. Podstata odvolania však smeruje proti výroku o treste, pretože má za to, že v tejto trestnej veci boli splnené zákonné podmienky ustanovené Trestným zákonom na postup podľa § 42 Tr. zák., t.j. na uloženie súhrnného trestu. Podľa jeho názoru okresný súd v prejednávacom prípade mal uložiť súhrnný trest vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/38/2013, ktorý bol vyhlásený 23.7.2013. V tejto súvislosti sa domáhal toho, aby súd postupoval podľa § 44 Tr. zák. a upustil od uloženia súhrnného trestu. Trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, eventuálne, aby po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste krajský súd upustil od uloženia súhrnného trestu.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonosť a odôvodnenosť výroku o vine a treste, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré

neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z rozsudku okresného súdu, ale i zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie, dokazovanie vykonal iba v súvislosti s výrokom o treste a výrokom o náhrade škody. Krajský súd vo vzťahu k výroku o vine preto preskúmal iba procesný postup okresného súdu, ktorý považuje za správny a zákonný. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nepopieral spáchanie skutkov uvedených v obžalobe, kladne odpovedal na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por., preto podľa názoru krajského súdu okresnému súdu nič nebránilo, aby v zmysle ustanovenia § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o spáchaní žalovaných skutkov. V tomto smere okresný súd postupoval v súlade so stavom veci a zákonom.

Obhajca obžalovaného v odvolaní vytýkal nesprávny postup okresného súdu pri ukladaní trestu, pričom navrhol, aby obžalovanému bol uložený súhrnný trest vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/38/2013 z 23.7.2013.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/38/2013 z 23.7.2013 vyplýva, že týmto rozsudkom bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, a to vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T/95/2011, ktorý bol vyhlásený 29.2.2012. Aj napriek tomu, že krajský súd nie je oprávnený preskúmať, či takýto postup okresného súdu Bratislava IV bol správny, je potrebné konštatovať, že v jeho prípade boli splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T/95/2011 z 29.2.2012.

Obžalovaný je v tejto trestnej veci súdený za trestný čin, ktorý spáchal 30.5.2013, t.j. po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T/95/2011 a pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/38/2013.

Z ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Z tohto zákonného ustanovenia teda vyplýva, ako aj zo súdnej praxe, že deliacim momentom medzi súbehom trestných činov a recidívou je vyhlásenie prvého odsudzujúceho rozsudku. Prvý odsudzujúci rozsudok v prejednávanej veci bol rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T/95/2011 z 29.2.2012. Keďže obžalovaný spáchal prejednaný trestný čin 30.5.2013, tento skutok nemožno považovať za súbeh trestných činov, ale za recidívu. Okresný súd preto správne postupoval, keď obžalovanému uložil samostatný trest.

Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému správne prihliadol na všetky zákonné kritériá pri ukladaní trestu, vyhodnotil závažnosť jeho trestnej činnosti, poľahčujúce a pritvrdzujúce okolnosti, a správne uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie ani vo výroku o náhrade škody, nepovažoval odvolanie obžalovaného I. R. za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.